

Més de 44.000 infermeres es podran acreditar per indicar medicaments

El Govern aprovarà el 27 un procediment senzill per normalitzar la seva activitat

La nova norma suposarà més llibertat d'acció per a aquest col·lectiu i en funció de la seva preparació

ANA MACPHERSON
Barcelona

Indicar, receptar, prescriure. Segui quin sigui el verb que es faci servir, a partir del setembre unes 44.000 infermeres i infermers es podran acreditar oficialment a Catalunya per dur a terme amb empara legal part de la seva tasca habitual, que s'havia quedat a l'expectativa per un real decret de finals del 2015 que impedia qualsevol prescripció sense supervisió expressa d'un metge. La modificació d'aquesta norma, per part del Govern de Pedro Sánchez el novembre del 2018, coincideix amb els plantejaments de la Generalitat i ha permès fer el primer pas per començar a canviar el panorama i ha necessitat una bona dosi de pactes.

L'acreditació, que es posarà en marxa al setembre a Catalunya, és el pas previ perquè puguin receptar productes sanitaris, com les bosses d'ostomia dels seus pacients, apòsits per a ferides i cicatrius quirúrgiques o qualsevol dels 4.700 productes que estan al catàleg de prestacions de la sanitat pública i que formen part de la seva activitat. L'acreditació també servirà per indicar medicaments que no necessitin recepta, els que qualsevol pot demanar a la farmàcia, i que la infermera o infermer no podien recomanar als seus pacients.

Per als medicaments que exigeixen recepta mèdica, però que manegen i indiquen infermeria (des de la insulina per a un diabètic fins a l'analgèsic d'un pacient

amb dolor quirúrgic a l'hospital) falta encara l'aprovació dels protocols per part de la comissió estatal de farmàcia. Perquè la infermeria podrà utilitzar i indicar aquells medicaments dins dels protocols que estipuli el metge responsable de cada pacient. I aquests encara no estan aprovats.

Els protocols són guies d'actuació que, de fet, ja estan creats en bona part dels hospitals i centres de primària, per saber a tota hora quina és la resposta prevista més adequada en cada cas i per aplicar-la de manera homogènia. Per exemple, a un pacient acabat d'operar, el seu metge li prescriu una pauta d'analgèsic i antibiòtic i el protocol de dolor postquirúrgic dels diabètics, perquè aquest és el cas. La infermera o l'infer-

Àmpliament preparades però sense canvis

La professió d'infermera se sol emportar tota classe d'elogis i cites. Per bona part dels ministres i consellers de Salut, la infermeria apareix associada a futur i noves funcions. Des de fa molt de temps. Però gran part de la feina d'infermeria continua entorpidida pels torns, els canvis de lloc, les especialitats sense definició ni reconeixement i el mateix tipus de sou. Hi sol haver consens en el fet que la preparació d'aquesta professió és molt superior a la feina que se li demana. I que aquest coneixement de base es podria desenvolupar de manera que atenguessin una bona part de la demanda assistencial que ja existeix i no para de créixer. Són els malalts crònics a casa. Les persones que cada vegada més i per més temps mantenen una salut fràgil que requereix no només cura de tercers, sinó atenció sanitària experta i amb criteri a domicili, que eviti entrades innecessàries a urgències i hospitalització, i alhora millori la seva qualitat de vida. Tot això s'espera de les infermeres i infermers: són la base de la nova branca del sistema sanitari. "I corre pressa. Queden molts passos per fer encara per desenvolupar aquestes noves funcions", reconeix Marc Ramentol, director de professions de Salut.

mer que s'ocupa d'aquest pacient pot respondre a les seves demandes en funció d'aquesta guia i segons el seu criteri professional, modificant dosis si és necessari o introduint medicació prevista.

Aquesta funció suposa una llibertat d'acció més gran per a professionals amb prou preparació per tenir criteri a l'hora d'aplicar un medicament. Però aquesta part està per arribar. "Encoratgem la feina de la comissió, a la qual farem arribar els nostres propis protocols ja en funcionament perquè es puguin aprovar els estatals com més aviat millor. Necessitem completar la cobertura legal de la prescripció en infermeria", afegeix Marc Ramentol, director general de professionals del Departament de Salut.

Per acreditar-se, la Generalitat exigirà que es presenti el títol de graduat o equivalent i demostrar un any d'experiència o, si no es té, un curs d'adaptació. Tot el procediment serà electrònic. Hi haurà dues fórmules. Una per a cures generals, per als i les professionals que exerceixin dins d'aquesta categoria, i una altra per a especialistes i que tinguin

Les empreses que componen la sanitat pública catalana tramitaran el permís a 30.000 professionals

el títol corresponent, com són les llevadores o els infermers de salut mental.

De les 44.000 infermeres i infermers que exerceixen a Catalunya, 30.000 ho fan en la sanitat pública. El procediment per a aquest enorme grup serà facilitat per les mateixes empreses del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya, el Siscat. "Serà així un procediment semiautomàtic per als professionals. Els mateixos centres estan elaborant la seva base de dades per enviar a Salut els documents que acrediten els seus professionals acadèmicament i el seu nivell d'experiència", explica Marc Ramentol. Aquest procediment intern del Siscat evitarà el col·lapse del sistema electrònic d'acreditació.